

DÉLVIDÉK

Verseczi társadalmi és közművelődési vegyes tartalmú hetilap.

Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesületének hivatalos közlönye.

Szerkesztőségi iroda: Versecz, laktanya-utca 1054. szám — ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden küldemény és levelezés. A szerkesztőség számára a levelek és egyéb írásbeli közlemények különben özv. Kirchnerné felviteli és rendelési irodájában (az Andrássy-szótár és iskola-utca sarkán lévő Kádics-főle házban) is átvételnek.
Előfizetési díj: Negyedévre 1 ft. 25 kr. — Félévre 2 ft. 50 kr. — Egész évre 5 ft.

Egyes szám ára 10 kr.

Felolós szerkesztő: Perjessy Lajos.

Kiadó-hivatal: Kirchner-féle könyvnyomda Verseczen — ide intézendők a kiadó-hivatalt illető előfizetések, hirdetések és felszólamlások.

Hirdetési díj: A hirdetésekért járó díj logjutányosabban számítatik. — Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr. — A nyílt térben egy sor 10 kr. — A hirdetésekot kérjük pénteken délig beküldeni.

VIII. évfolyam

Vasárnap 1899. évi október 8-án.

41. szám.

Felhívás a magyar emberiséghez.

Felszólalok mint ember és mint magyar.

Van egy pusztító vész, mely áldozatait könyörtelenül elragadja. Ez a tüdővész. A rettegett ragályok, az ázsiai kholera, a keleti pestis nem oltanak ki annyi emberéletet, mint a tüdővész. Amazok ellen védekezhetünk határozottakkal: ez itt táboroz közöttünk. És hazánk, a szép Magyarország, az ertőtéljes magyar faj hazája, első sorban áll azon országok között a statistika ítélete szerint, a hol a tüdővész legtöbb áldozatot követel.

Mindenkinek meg kell döbbeni erre a szóra, a kinek keblében emberi és hazafitii szív dobog.

Évenként százezernyi embernek, kenyérkereső apának, családápoló anyának, reményteljes ifjunak a megmentéséről van szó a mi magyar hazánkban.

E magasztos célnak elérésére alakult a mellbetegek sanatoriumát felállító egyesület, melynek legmagasabb védnöke a mi koronás királyunk, a ki úgy szereti a magyar nemzetet, a hogy a magyar nemzet őtet.

Hogy ez emberbaráti ügyben én szólok fel, arra engemet Isten iránti hála kötelez.

Évtizedek előtt, harmincz évnél is régebben, oly nagyfokú mellbajban szenvedtem, hogy soha egy új tavaszt nem ígérhettem magamnak; az orvosi tudomány minden eszközt kipróbálta rajtam, kétséges sikerrel. És ime most, késő agykoromban, Isten kegyelméből

épen, egészségben bírok a rám nehezült kötelességeknek megfelelni.

Minek köszönhetem én ezt?

Isten kegyelme után a jó levegőnek. Az tett újból emberré.

Teljes elismeréssel viseltetem az orvosi tudomány minden gyógyszerrei és szérumai iránt, melyekkel a romboló népbetegséget leküzdeni időtlen idők óta törekednek, de maguk az orvosok hangoztatják, hogy mindazoknál hathatósabb az Istenadta tiszta lég, helyes táplálkozás s azok a szervezetet edző eljárások, melyekkel ma a sanatoriumban gyógyítják, a tüdőbetegeket.

Ezt az áldást kívánja megadni a felállító sanatorium a szenvedő emberiségnek Magyarországon.

Egy nagyszerű gyógyintézet emelendő fővárosunk legegészségesebb részén, a budai hegyek szélvédte völgyében, mely orvosi vélemény szerint a legszerencsésebb fekvéssel bír.

Ezen sanatorium felállításához szükséges összeg előteremtésére szőlítjük fel nemesebb érzésű közönségünket.

Én magam, ki őseimtől nem örököltem nagy birtokot, kinek a szerencse nem osztott kincseket, ki folytonos munkám után élek: ezer koronával járulok a szent cél eléréséhez.

Bizton hiszem, hogy mindenki, akiben istenfélő, hazát szerető szív dobog, tehetsége szerint sorakozni fog az intézmény létrehozóihoz.

Áldás reájuk!

Dr. Jókai Mór.

Október 6.

Martyrok emlékezete.

Félszázada annak, hogy a szabadság romboló és újraalkotó szelleme végig suhogtatta szárnyait Európa rabigában tepsedő nemzetei fölött s lobogó lángtengerré szította az ébredő önértéktől áthatott honszerem tűzét. E csodás szabadságihlet varázsszíkrajja gyújtotta fel a magyar géniusz kezében is a jövőbe világító szövevényeket, melynek fényénél a nemzet szunnyadó őseréje méltatlankodva riadt fel, szétzúzta évszázados békéit s fegyvert alakított belőlük nem a jogos visszatérés és bosszú végrehajtására, hanem az egyenlően és testvériesen élvezni óhajtott szabadsága védelmére!

E védelmi harc a derengő, új korszak hajnalával vetekedve, vérrel festette pirosra az édes haza földjét, s százezernyi mátyr kinszenvedésével szentelte meg a felszabadított föld minden rögét.

Panasz nélkül adózott életével mindenki a drága szent szabadságért, mikép egykor a megváltó az egész emberiségért. És minden kialvó életszíkra lobbanó tüze növelte a hátramaradók buzgalmát és ügyeszeretét; attól lett oly hatalmassá és ellenállhatatlanná a hazaszeretet oltártüze, hogy az árvák és özvegyek millió könnye sem tudta megapasztani, sőt még felszította olyanná, hogy hatalmán megtört a fondorkodó ármány ereje.

A múlt pénteken volt ötven éve annak, hogy néma megadással s mátyr hősiességgel lépett vesztő helyre Aradon a tizenhárom vezér. Az ellentél vérszomjának és ádaz bosszújának estek áldozatul, mert önzetlenül szerették a hazát s hívek maradtak hozzá!

Tárca.

Verseczi krónikák és anekdoták.

III.

A vándorló bikavér.

Néhai —n uram híres, gazdag borkereskedő és szőlősgazda volt valaha Verseczen. Az ő pénzéje volt a hetvenes és nyolcvanas években a legnagyobb és legrendezettebb, az ő utcájában az ő háza volt a legszebb, a németek az ő borát vásárolták legszívesebben, hogy azután otthon mint rajnai bort eladják.

Minden jól is ment addig, míg egyszer egyik professor felfedezte a filoxerát, s az átkozott csunya féreg el nem pusztította a szőlőket.

A gazdákra beköszöntött a nem szeretem világ, kezdett lelohadni a régi virtus. A kisebb borkereskedők mihamar becsukták a bótot, a nevesebbek azonban azontul is szállították a bort, adta a régi nagy készlet soká, nagyon soká, hosszu éveken át.

—n Uram is úszott az árral, de a birtok, a kereskedés pusztulását nagyon a szívére vette, betegeskedni kezdett.

Az orvosok azt tanácsolták neki, hogy ne dolgozzék már tovább, úgy is van únos üntie elégendő vagyona, egyék finom peccenyéket, s

a mi a legfontosabb igyék naponta igazi hamisítatlan erős verseczi bikavérre (Bürgermeister Wein).

— Im. Im. azt bizony megeselekesszük — így gondolkodék —n Uram: Sok száz és száz hektoliter bor van a pinceimben . . . de . . . mégis . . . no majd írok —X barátomnak az majd küld olyan bort, a minőt a doktor rendelt.

El is ment az epistola X— borkereskedőhöz, ki szintén vagon számra szállította a bort külföldre.

X— Uram a fejét esőváltta . . . baj . . . baj . . . no de senmi, majd elküldök —Y barátomhoz, annak sok még a bora, pompás gsefteket csinál, az majd csak küld, hiszen X— barátom csak vagy 4 litert kér.

Y— uram végre Z—hez fordult ugyanazon kéreccsel, no annak csak lesz, hiszen az ujságban is hirdette, hogy neki több száz akó régi, hamisítatlan verseczi vörös bora van, éppen — betegeknek való.

Z— uram megkapván a levelet szintén nagyot sohajtott és elgondolván, hogy a maga borából nem küldhet . . . kapta magát ő meg a betegeskedő —n uramhoz írt egy szép levelet kérvén valami beteg kegyelmes Ur számára igazi vörös bort . . .

—n uram kiadta a parancsot, hogy

töltsenek meg a vörösből egy 4 literes kis hordócskát.

A bor a hordócskával azután el kezdett vándorolni Z—től Y—hez, Y—től X—hez X—től —n Uramhoz.

— Még is csak derék jószívű ember ez az én X— komám, hogy küldött bort, imigyen hállalkodott —n uram.

Pompás malaczpörköltet evett, hogy a jó bornak, illendő ágya legyen. Felbontotta a kis hordót sajátkezüleg, új gumicsövet dugott bele, kristály pohárba töltötte, a világosságnál guszaltta, azután nagyot hörpintett belőle.

— Szakra! Mi féle íze van ennek a bornak? Olyan ismerős, Fuxinos fajta . . . !

Forgatta a kis hordócskát jobbra, balra, hát a feekén, eldugott helyen megtalálta a saját czégyjegyzését.

— Donner Wetter, Himmel . . . hiszen ez az én saját borom . . .

Bizony nehéz volt abban az időben a borkereskedő sorja. Most, zöldül már a határ, jó a szüret . . . most már nem vándorol úgy a bikavér.

IV.

„Steinhund”

Van a mi városunkban egy mindenki által szeretett és tisztelt uri ember, ki sok más tu-

A nagy napnak emlékét megünnepelte az egész nemzet s vértanúit a honlíkegyelet szentjeivé avatta.

Városunk lakosságának hazafias része szintén mély kegyelettel és bensőséggel ünnepelte meg a nemzet gyásznapiját. Egyes középületeken gyászlobogók lengtek.

A rom. kath. templomban tartott gyász istentisztelet rendezését a »Verseczi 1848—49-iki honvéd hadastyán-egylet« vette kezébe, ugyan csak ezen egyesület pompás koszorút küldött hazafias levél kíséretében a vértanúk sírjára. A verseczi összes hatóságok, testületek és egyesületekhez a következő szövegű meghívót küldötte szét:

A verseczi 1848—49 évi honvédhadastyán-egylettől.

Meghívó.

Folyó évi október hó 6-án, a jövő pénteken lesz félszázados évfordulója azon napnak, midőn a magyar szabadságharcnak a nemzet minden hű fia által bálványozott felistenei az aradi Golgotára léptek, hogy azon szent ügyért, — melynél nagyobb és nemesebbet nem ismer az emberiség történelme — vértanui halált szenvedjenek.

Ennek a gyásznaphoz félszázados emlékét mi a verseczi 1848—49-iki évi honvédhadastyán-egyesület tagjai is megfogjuk ünnepelni. Mi még élő honvédek, kiknek anyanyelve nem a magyar volt ugyan, de a kik szívünk egész melegével és érzelmével küzdöttünk Magyarországot, magunkat magyaroknak valjuk, kik nem futva idegen kultúrák után, csak a magyar állameszméért élünk és halunk, nem hangoztatva idegen jel-szavakat hű fia vagyunk e hazának melynek »földje ápol és majdan eltakar . . . . .« egyesületünk nevében a vértanúk sírjára koszorút küldünk és egyszerszint f. hó 6-án a rom. kath. templomban d. e. 9 órakor a vértanúk lelkiüdvéért gyászi istentiszteletet tartunk, melyre T. Czimedet van szerenesénk tisztelettel meghívni.

Kelt Verseczen 1899. ok. 2-án

Hazafias tisztelettel

a verseczi 1848—49 évi honvédhadastyán-egyesület.

A rom. kath. templomban tartott gyászi istentiszteleten megjelentek az összes helybeli hatóságok, testületek, egyesületek, az állami főrel. isk. tanári testülete és ifjusága, a népok-

lajdságai mellett arról is nevezetes, hogy híres vadász, és hogy nagyon sokat tart arra, hogy a kutya ismeret terén városi tekintély.

Az ő híre és elbeszélései szerint az ő vadász kutyaának ninesen párja messze földön, azok igazi fajkutyák, tiszta vérvűek, előkelő származásúak.

Történet pediglen, hogy egyik jó nevű írónk, ki itt a délvidéken mint államhivatalnok, díszes posztót foglalt el, és a kinn tudja Magyarországot minden sport és vadászembere, hogy a vadászat és a kutya tenyésztés, kutya domitás terén országos tekintély, — mondjuk ez a G—u nevű hírnemes nímród egy időben megfordult városunkban és úri vadászának nagy diadalral és kitüntetéssel fogadták.

Ezen fogadtatásnál természetesen jelen volt az ezen sorok elején említett közkegyelvségi nímródunk is, bemutatván számára fésült, új vadászkutyáját, melyről azt hangoztatta, hogy annak nines párja nem csak ebben a nagy vármegyében, hanem talán a félországban sem.

G—u figyelmesen, műtörőleg megvizsgálta az állatot és hargos szóval kimondotta a sentenciát, hogy — Ez bizony egy ritka »Steinhunde«

Mikor ezen megjegyzés a híres kutya szakértő szájából elhangzott, olyan boldogság ömlött el barátunknak, a kutya gazdájának az arczán, mi bizonyos mélységgel tekintettünk a kitüntetett állatra, melynek szörös pófáján mintha szintén felvillant volna a büszke önértet kifejezése.

Eldilesekedtünk azután minden felé, eldi esekedett a gazdája is, hogy milyen nagy kincs is egy olyan »Steinhunde«, olyan hírt hoz az erre a városra, a melyhez képest a »törvényszék és kultúra« dolga — csak kis Miska.

Most már ösztönben bevalhatjuk, hogy egyikünk sem tudta felajdonképen hogy mi is az a »Steinhunde«, de hát vadász szokás szerint egyikünk sem akarta elárulni a másik előtt, hogy ebben a tekintetben fogatékos a tudománya, és meg voltunk győződve arról a kutya gazdájával együtt, hogy az valami fenomenális híres fajkutyá.

tatási tanintézetek tanítói és növendékei. A szentély előtt díszes katalafalkot állított fel a »Pietás« tenetkezési egyesület tulajdonosa Schulz Lénárd. A katalafalkon 13 gyönyörű koszorú volt elhelyezve. A templomi szertartást Lászlóffy László apát végezte vagy segédlettel.

A mi testben megtört és elgyengült, de lélekben erős, és lelkes öreg honvédeink, — kik bár nem magyar anyanyelvűek, szívvel lélekkel magyarnak valják magukat — megérdemlik, hogy minden igaz magyar érzelmű hazafi meghozza számukra az elismerés és hála babér koszorúját.

Régi tetteikkel hírt, nevet, dicsőséget szereztek Versecz városának, s mostani nemes lelkesültségükkel is járulnak hozzá, hogy a város lakosságát, melynek legnagyobb része éppenséggel nem szolgált reá arra a szügyenre, hiszen ha anyanyelve német is, érzelmire nézve hazafias és hű fia e hazának.

A gyászi istentisztelet után a magy. kir. állami főrel. iskola »Önképzőkör« tartott díszülést a tornateremben, mely alkalommal nem csak az összes tanárok s tanulók megjelentek, hanem eljöttek az öreg honvédek is, a rom. kath. lelkész karral egyetemben. A családias jellegű ünnepélyen először az összes ifjuság énekelte el a Hymnust majd Mihály Lajos VIII. o. t. szavalt Palágyi Lajos »Az aradi vértanúk« című költeményét: — Székely József VII. o. t. »Emlékbeszédet« mondott ismertetvén az aradi gyásznaphoz történetét, szavaltak még Elekes Pál VIII. o. t. »A rab« Petőfitől); — Murár Péla VII. o. t. »Október 6. Abrányi Kornélól); — Jo v a n o v i t s S z v e t o m i r »Égy gondolat bánt engemet . . . Petőfitől); — B u d a y József főrel. iskolai igazgató, a megjelent veterán honvédeknek mondott meleg köszönetet szíves érdeklődésükért és az ifjakat intette a törhetlen hazaszeretetre.

NAPI HIREK.

A király nevenapja. Ő felsége koronás apostoli magyar királyunk névnapiját szokott fényvel és loyaltással ünnepelje meg városunk közönsége. A középületeken és sok magánházon is feltűntek a neveti színű lobogók. Délelőtt 9 órakor hálaadó istentisztelet tartott a rom. kath.

A »Steinhunde« híre messze földet bejár, a vadászlapok készületeket tettek, hogy még a fotográfiáját is kiadják, a gazdája kettőzött gond- dal ápolta, új nyakláncot is kapott, melyen finom vésetű betűk hirdették, hogy »Steinhunde«.

A közös vadászatokra csak nagy ritkán hozta el a gazdája, hogy baja ne essék, valami koczapuskás meg ne érte, mi pedig olyankor, midőn szerenesénk volt a nemes állathoz, csak annak a működését néztük, pedig sok olyan boldog dolgot esekedett, a melyekért a saját kutyáinkat keményen megkorbácsoltuk.

— Hja! a »Steinhunde« — az már más! A magas kutya aristokraciában más fajta lehet a virtus, de a mikor még is csak sok bosszúságot okozott, nem elégedvén meg a felesévalgatással, szenvedélyes vitákba elegyedünk, kezdett fogyni a »Steinhunde« nimbusa. Két pártra szakadt az úri vadászok táborának véleménye, végre azután a kutya gazdájával egyetértve, levetkezve a tudatlanságunk feletti álszemérmert kérdést intéztünk a híres kutya ismerőhöz G—hoz: magyarázza meg hát, hogy milyen fajta vadász kutya is az a »Steinhunde« G—u szíves készséggel adta meg a választ:

— A »Steinhunde« olyan vadászkutyának nevezett dög, melynek csak »követ« kell kötni a nyakába, s bele dobni a Dunába.

Es lén fárengető kacagás, olyan, hogy zengett bele Schlossberg, zengott Eselsberg és Kalvárienberg.

A »Steinhunde« nagyon hamarosan letűnt a láthatárról, a gazdájával hetekig nem mertünk találkozni, vagy ha szembejött velünk, ártottunk az úteza másik oldalára, s valami kapu alá vonultunk, hogy kikaczaghassuk magunkat.

Es most egy megszívlelendő tanácsot adunk olvasóinknak:

Ha találkozunk a »Steinhunde« gazdájával, ki ne ejtsék előtte ezt a szót a nagy világot, vagy ha véletlenül mégis kiszalad a szájukon, tegyék magukat azonnal védelmi állapotba, mert . . . . . haj lesz.

templomban melyen megjelentek a Pálffy főispánnal élőkön az állami, városi, megyei, hivatalok tisztviselői, a magy. kir. honvédség és magy. kir. mentelep tisztikara teljes díszben, a magy. kir. áll. főrel. iskola tanári testülete és ifjusága, a községi polgári és elemi iskolák, magán tanintézetek tanítói és növendékei s nagy-számú közönség. Az egyházi szertartást Lászlóffy László apátplébános végezte fényes segédlettel a templomi éneklő kar, a nők kórusa igen szép egyházi énekeket zengedezett, s végül ritka szépen énekelte el a királyhymnuszt. Istentisztelet után az állami főrel. iskolába vonult a közönség hol egy minden ízében sikerült hazafias ünnepélyben gyönyörködött.

Az ifjusági zenekar Gerdecz T. VII-oszt tanuló vezetése mellett sikerült zenei darabokat adott elő, az ifjusági énekkar Dr. Szörényi József főrel. tan. vezetése mellett künő harmoniával énekelte hazafias dalokat. Az ünnepi szónoklatot a főrel. iskola új tanára Gosztonyi János tartotta, formilag is igen szép és gyűjtő hatás-sal előadott szónoklata, melyben a törhetlen hazaszeretetre és a koronás király iránti hűségre intette az ifjakat — nagy hatást keltettek. Két szavaltat is szerepelt a műsoron. Volszky L. VIII. o. t. (Nörösmary »Fohász«-t) és Joannovits S z v e t o m i r VIII o. t. »IV-ik Bélát«) szavalták igen sikerülten. A kedves ünnepély a legszebb rendben folyt le.

Esküvő. Gosztonyi János áll főrel. iskolánk tanára f. hó 18-án délelőtt vezeti oltárhoz Zala-Egerszegen Nagy József nyug. törv. irodatiszt leányát Lujza kisasszonyt. Gratulálunk.

Jutalom. A miniszter Margineantin Damaszkijn székeskúti gör.-szerb.-román elemi iskolai tanítói és Schipper Mihály székes-uti községi iskolai tanítói a magyar nyelv sikeres tanításáért elismerő oklevéllel és 50—50 frt jutalomdíjjal tüntette ki.

Városi közgyűlés. Lapunk mult számában a szeptember havi közgyűlés lefolyásának egy részét megirtuk, azonban a gyűlés még hétfőn e hó 2-án is folytatódott s így csak most re-fálhatunk. A fővárosi és vidéki lapokban is oly nagy port vert famozus törvényszékkérés után a letesítendő honvédlaktanya építéshez szükséges egy negyed milliós kölcsön ügyét tárgyalta a közgyűlés. A bécsi földhatalintézet 95%-os pénznél most sem adhat olcsóbbat, a többi megkeresett pénzintézetek pedig még ily feltételeket sem biztosítottak, így hat azt határozta el a közgyűlés, hogy egyelőre csak a barakkokat építeti fel a város, míg a beszállásolási mizériák legszükségesebb gyógyszerét, csak ha ismét jobb lesz a pénzpiacz helyzetes akkor építik ki az egész laktanyát. — A nagy, réten felállítandó második szivattyutelep létesítésének kérdését — tekintettel a száraz időjárásra s a pénzpiacz drágaságára — szintén el-halasztotta a közgyűlés. Csak azután ennek a nagyreti második szivattyutelepek felállítását esupa elbizakodottságból, ne halogassa addig a város, míg megint az Üristen valami nagyobb esőzéseket zúdit a nagyreti bérlők nyakába, mert akkor azután megint későn lesz az obé-gatas és szakermendoza. Akkor azután igazan uszni fog ismét egy félmillió, mint három évvel ezelőtt — a min bizony tanulhattak volna város- atyáink közül is néhányan. — Az 1900 évi va-ro-si költségeloirányzatnak tárgyalása egész si-man folyt le. Csak dr. Ilics sürgette, hogy két fordítói állás rendszeresítésére szükséges összeg is vétessék fel az előirányzatba, de Wei-fer t főjegyző felvilágosította, hogy mivel ily állások rendszeresítését a minister még nem engedélyezte — a költségek sem vehetők fel az előirányzatba. Azonkivul a zsidó-utca ki-kövezését sürgette Ilics — a miben tökéletesen igaza is volt. Ezután a mult évben a magyar asphal társaság által létesített csatornázási s azzal kapcsolatos útburkolási munkálatok le-számolásával és felülvizsgálatával foglalkozott a közgyűlés. A leszámolást, melyet a kiküldött bizottság a legnagyobb lelkiismeretességgel ké-szített el, változatlanul elfogadta a közgyűlés az építészeti bizottság és tanács javaslata alapján. Elfogadta azt Petrovits György is — de! Nem lehet ez a de más, minthogy szokásához híven megint belekötött Szalay főmérnökbe. Mert hát hiába mondja azt a fel-ülvizsgáló és leszámoló bizottság, hogy az egész munkálat teljesen kifogástalanul, a leg-korrektebbul hajtattott végre — azért »Gyoka Maurer« még sincs megelégedve az építésvezető főmérnökkel, ő annak vérét kívánja, fel akarja függesztetni, fegyelmi vizsgálatot akar a nya-kába sózni. Szóval duhós volt megint a köz-gyűlés véres száju demagógja. Rottler, majd

Müller felszólították Petrovitsot, hogy álljon elő konkrét váddal, ha tud, mert egyszerű handa bandázásra még sem járja egy tisztviselő ellen mirnix-dirnix fejelemit indítani s felfüggeszteni. De hát konkrét dolgokat Petrovits uram nem tudott felhozni — s így kívánsága sem teljesülhetett. Ejh, ejh! hát csakugyan olyan nagyon fáj az Petrovits Gyoka urnak, hogy Szalay főmérnökünk nem fogadta el a kaszárnya építkezésnél oly nyájasan felajánlott szövetséget és egyezséget, s azt egész méltatlankodva visszautasította. Hiába, nagy baj az, mikor a tisztviselő nem támogatja a városatyák érdekeit. A szerb részről földbirtokosok tagosítás iránti kérvényét (Obradovits János és társai) utasította ezután el a közgyűlés, majd pedig a jégverem megtöltésre vonatkozó gazdasági jelentést vette tudomásul. — Ezen kérdésnél Petrovits Gyoka Spaits Péter városi gazdasziszet akarta éles fogai között megrágni — azonban a közgyűlés nyugodtabb elemei ezen élvezetet még sem hagyták megcsékedni Gyoka úr által. Temesvár abbéli átiratát, hogy segítse a város számára üzletvességet kérni, egyszerűen tudomásul vette a közgyűlés — kontraképpen a gattajai vasut ügyben. Majd új jövedelmi források nyitásával foglalkozott a közgyűlés, lenne örökösödési, szoda, pezsgő, ásványvíz, új kövezet adó a pénzügyi javaslat szerint, mely bizottság meg lett bizva az egyes városi adónemek szabályzatának kidolgozásával. A villamvilágítási telepen felalítandó vízűtorony építésére nézve a közgyűlés Tittinger Antal ajánlatát fogadta el. Perse építkezésről lévén szó, Petrovits Gyoka kenyerespajtása Kitzinger Sebesején megint nem hagyott békét már előre sem a főmérnöknek. Itt is a honvédlaktanya meg a visszavett tölgyfapallók fájnak, meg az, hogy Kitzinger úr nem tehet azt a mérnöki hivatalban, a mi neki tetszik — mint a hogy azt a közgyűlés derűtsége mellett a főmérnökünk ékes német nyelven elmesélte. Már tudniillik az utóbbiakat, az előbbieket úgy is tudja az egész város. Végül a mezőri törvény alapján befolyó büntetések negyedének a csőszök részletetésére fordítani határozta el a közgyűlés, majd pedig Nikolics kezbesítő kapott három havi szabadságot. A közgyűlés hétfőn délben ért véget.

Felhívás városunk hazafias közönségéhez. A »délvidéki színiszövetkezet« Bokkódy Antal igazgatása alatt álló, s a múlt nyáron át »Ös Budavárban« közmegelekedésre működött kiténő szintársulata előadásainak sorozatát f. é. november 1-én kezdte meg városunkban. A színi évad f. é. december hó 15-ig fog tartani. Városunk hazafias polgársága, mióta a színiszövetkezetet megalakítottuk, az egész hazában elismerésre talált áldozatkészséggel gyámolította nemzeti színésztünk ügyét. »Versecz és vidéke magyar nyelvterjesztő egyesülete«, mint a színiszövetkezet ügyeinek helybeli intézője, már eleve biztosítani kívánván a felajánlott 2400 korona bérletet, azon tiszteltteljes kérelemmel járul a T. Cz. közönséghez: Kegyeskedjék bérleteket aláírni s nemzeti színésztünk nagybecsű pártfogásával istápolni. A bérlet 24 előadásra terjed. Helyek árai 20 frt. 16 frt. 12 frt. és 10 frt. Bérleti előjegyzéseket elfogadnak az alulírottak és az Özv. Kirchner-féle könyvkereskedés. Kelt Versezen 1899. szept. 27. Hazafias tisztelttel Dr. Seemayer Károly egyk. elnök Perjessy Lajos, egyk. titkár.

A versecki mükedvelők társulata »Dilettanten Club« a múlt vasárnap ismét a közönség elő lépett, előadván német nyelven Moser és Schönthan »Unsere Frauen« című kiténő vigjátékát. Az összes szereplők jól játszottak, látszott hogy a begyakorlásra nagy gondot fordítottak. Kimagaslott azonban közülök Horvath Ernő valóban kiténő játéka és alakítása. A többi nő szerepet Dajkovits C. Muresian J. úrnők és Grosz R. Bodó Irma, Neukomm C. és Fiegert F. kisasszonyok látták el. A férfi szerepekben Trampits H. Dajkovits, Bernatsky, Radó, Weitner Navratil és Fuchs Gusztáv léptek fel. A közönség teljesen megtöltötte a nagy színházat, s így a jótékony csejra, (mely ugyan a színlapon nem volt felemlyve — hogy miféle) bizonyára igen szép summa jutott.

Sajtópör. Szalay Lajos városunk főmérnökének, lapunk főmunkatársának azon sajtópörre, melyet a »Werschetzer Gebirgsbote«, »Neue Werschetzer Zeitung« és Wettl Vilmos ellen idított legközelebb tárgyalás alá kerül a temesvári esküdt széknel. A sajtópör iránt városunk lakossága körében igen nagy az érdeklődés, annyival is inkább, mivel intelligenciánk tagjai közül 15—20-án időzetnek be bizonyos dolgokra nézve tanuk gyanánt.

A temesvári magyar nyelvterjesztő egyesület a múlt kedden tartotta meg rendezévi közgyűlést Steiner Ferencz elnöklete alatt, mely alkalommal azonban a tagok nem jelentek meg oly számban, mint a minőt a jó ügy megérdemelt volna, Steiner megnyitó beszéde után Lendvai Miklós titkár olvasta fel lelkes hangú jelentését, majd néhai Menzer Rezső elnök érdemeit jegyzőkönyvileg megörökítették. Popovics Sándor pénztárnok jelentése szerint az egyesület készpénzvagyonára 5754 frt. 62 kr., mely 6500 korona névértékű járadék kötvényekből és egy 2517 frt. 62 kros takarékpénztári könyvecskekből áll. A számvizsgáló bizottság (Stumpfoll Ede és Kohn Sándor) a számadásokat rendben találván, a közgyűlés a pénztárnoknak a felmentvényt megadta és egyben önzetlen, ügybuzgó működéséért hálás köszönetét fejezte ki. Ezután a választmány javaslatára három évre, évi ötszáz forint segélyt szavaztak meg a temesvári színészet javára; 500 frtot utalványoztak a vadászterdei állami iskola gondnoksága által idegen ajku tanulók részére létesített internatus felszerelési költségeire; 500 forintot fojósítottak a »Délmagyarországi ipar-szövetkezet« által létesített internatus felszerelési költségeire. Megjegyzendő, hogy az egyesület alapítóje 650 frt., s így a 2500 frt. az egyesület tökefölsége terhére lett megszavazva. A közgyűlés egyhangulag Steiner Ferenczet választotta meg az egyesület elnökévé. Alelnökökké megvalasztattak; Stumpfoll Ede és dr. Fulopp Béla; titkárokká Lendvai Miklós és dr. Karner Lajos; pénztárossá Popovits Sándor; ellenőrré Kun Richárd, ügyészszé dr. Buding József — Nalasztmányi tagokká: dr. Molnár Viktor, dr. Telbisz Károly, Kabdebó Gergely, Mály István, Petheó János, Blaskovics Ferencz, Baader Henrik, Barat Ármán, Csasznek József, Dévay Ferencz; dr. Niamesny Gyula, dr. Benedek Alb., Perényi Adolf, dr. Laky Mátyás, Várnay Ernő, dr. Sztura Szilárd, id. Králik László, dr. Róna Ignacz, Tedeschi János, Sternthal Salamon, Geml József, Hinterseer Ulrik, dr. Vértes Adolf, Dobó László, dr. Fáy Ignacz, ifj. Steiner Károly, Vimmer József, Gartner Rezső, Mühle V., Mokry István, Szkokán Sándor, Elter János, Kohn Sándor, Weber Antal, Hain Albert, dr. Telbisz Imre, dr. Lichtscheindl Géza, dr. Sugár Tivadár, Schweiger Bertalan, Lui Nándor, Mágori Mihály, dr. Löwy Mór, Rödig János, Szuló Ernő, Plausich Mátyás, dr. Frank János, Pápaffy Szevér, Rózsa Imre, dr. Schönwitzky Bertalan, Rudolf József és Györbiró Samu.

Az egyforintosok beváltása. A belügyminiszter az egyforintos államjegyek beváltására vonatkozólag a következő hirdetményt teszi közzé: A cs. és kir. közös központi pénztár által kiadott és 1888. évi július hónap 1-éről keltezett ausztriai értékű egy forintos államjegyek beváltási határideje az 1894. évi július hónap 24-én 55. 863 sz. alatt kelt és a Budapesti Közlöny 1894. évi július hónap 24-én megjelent 167. számában közzétett rendelet értelmében folyó 1899. évi december hónap 31-ig fogadhatnak el s váltó pénztári teendőikkel megbízott állami pénztáraknál és a cs. és kir. közös közp. pénztárnál más törvényes fizetési eszközökre leendő átváltás végett. Ez a körülmény azzala figyelmeztetéssel hozatik köztudomásra, hogy az 1899. évi december hónap 31-ike után ezek az o. é. egy forintos államjegyek már nem váltatnak be és ennek a határidőnek elteltével az államnak az államjegyek beváltására vonatkozó ketelezettsége megszűnik.

A nagybecskerekéi kerékpárverseny. Ragyogó időben tartotta meg vasárnap délután a Nagybecskerekéi Kerékpáregylet őszi versenyét, a mely szép számu közönség érdeklődése mellett folyt le. Maga a verseny már csak azért is érdekes volt, mert ezáltal nem jöttek le a fővárosi versenyzők, akik rendszeren felosztják maguk között a díjakat s elzárják a vidékiek útját. A nap hősei ifj. Pitroff Lipót (Temesvár) és Szárits János (Szabadka) voltak. Előbbi gyönyörű stílusban nyerte meg a délvidéki bajnokságot és kétségen kívül bebizonyította, hogy jelenleg ő a délvidék legjobbb kerékpárosa, a ki folyton fejlődik s ha így halad, jövőre leveri a budapesti

professzionistákat is. Szépen viselte magát mellette Szárits János, a volt a bajnok, a ki noha már nem a régi többé, mindazonáltal még mindig félelmes versenytárs, amit eléggé dokumentált azzal, hogy megnyerte a főversenyt (egy arany óra volt a díj) — mintegy kárpótlást szerezve ezzel az elvesztett bajnokságért.

Kaptuk és adjuk a következő sorokat. »Tekintetes Szerkesztő úr!« A közérdek szempontjából kérek becses lapjában az alábbi soroknak egy kis helyet: A múlt napokban több úri vendégem volt az ország különböző nagyobb vidéki városaiából. A kedves vendégeinknek pár barátom kisereje mellett megmutogattuk Versecz nevezetességét. Nagy dicsérettel halmozták el, pompásan aszfaltozott utcáinkat, dicsérték villamvilágításunkat, tetszett a park a tűzoltói telep, még jobban tetszettek a felújított szállók . . . . a nagy fáradás után, be tértünk a mi csinosan felszerelt tiszta szép vendéglőnkbe is, és ezen alkalommal történt, hogy a bor mellé véletlenül szodavizet is kért egy némelyikünk. A pinczerek hamarosan szolgáltak. Alig hogy megjelent pár flaskó szoda az asztalon, a mi vendégeim, (köztük két orvos) a legnagyobb undorral fordultak el. — »Hát ti még ilyen szodaflaskókat is tőrtek?! Vitessétek el azonnal, mert rosszul leszünk. Hát ennyire el vagytok ti vereszeiek maradvá a világtól, hogy ilyen »zárvázatu« üvegeket szemetek elé bocsátotok, sőt talán még iszok is helőle. Elmondták ezután, (a mi felől ugyan már mi is hallottunk hogy a régi módú sima ólom-czink nyaku üvegekkel bizonyos személyek milyen le nem irható ocsmányságokat végeznek, a köznép, a szegény napszámos nép szintén milyen le nem irható dolgokra használja . . . . stb. Elmondták azt is, hogy a fővárosban, sőt valamire való vidéki városban már nem tőrük az ilyen szodás flaskókat, hanem csak az olyanokat, melyeknél a folyadékot adó cső széles csilagos czink körzettel, vagy lándzsa alakú kiugrásokkal van ellátva, mely szerkezet lehetetlenül teszi az ocsmány visszaéléseket. E soroknak nincs más czélja, mint figyelmeztetni a közönséget, és felhívni szodagyártóinkat, hogy saját érdekükben is igyekezzenek lépést tartani más vidéki városokkal, mert a ki ezen sorokat elolvassa, az ugyan nem fog több szodát fogyasztani a régi módú üvegekből. Dr.—

Az őszi nagy vásár (Lukács napi) f. hó 27. 28., 29. és 30-ik napján fog megtartatni városukban. Minthogy 26-án heti vásár van, az eladó állatokat már azon nap fel lehet vezetni. A szarvasmarhák felhajtása csak reggeli 6 tól este 6 óraig engedtetik meg.

A napilapok újdonságai közt már vagy négy hét óta hosszú számsorozatok olvashatók: az Osztalysorsjáték nyereményszámai. Most folyik ugyanis a negyedik Osztalysorsjáték főosztályának húzása, a mely harminezere sorsjegynek juttal nyereményt. Azok a számsorok a közönség legkedvessebb olvasmánya. A nagy érdeklődés, a melylyel országszerte várják, azt bizonyítja, hogy az osztály sorsjáték milyen népszerű, úgy mondhajuk hogy megállapodott intézménynek lett. Mindenféle nyereményekről s a szerencsés nyerőkről beszélnek. Ők most a közérdeklődés tárgyai hogy a nevük immitt-amott nyilvánosságra kerül annak nem is a sorsjegyelásútlók az okai. Az ismerősök adják tovább a szerencsés neveket ők terjesztik az igazza lett legendát. A negyedik sorsjáték fölhúzása október 11-ével véget ér, a harminezere nyerő a maga nyereeményét fölveszi és megkezdődhetik az ötödik osztalysorsjáték campagnája. Ennek az első osztályra szelő sorsjegyei már e napokban piacra kerülnek. Érdekes sorsolásu tervet már legközelebb helyen közölni fogjuk. Előre is fölhívjuk rá a közönség figyelmét.

Az életbiztosításról. Takarékosagra int a kor szelme. Egyrészt azért, mert ijesztő módon tolong minden pályán a tömeg ember és nyüzsgő sokaságából nem mindenkinek jut kenyér; másrészt, mert ezek kezéből esavarja ki az életfenntartó eszközt — a gép és még folyton növekvőben van a harc az emeri erő és a masina energiája között. Panaszra nyílik az emberi ajk, mint Madách mondja Ember tragédiájában: »Több az eszkimó mint a foka!« Nagy szociális átalakulásoknak kell történniök, hogy kiegyenlített nyerjen az emberkinálat és a kereslet közötti kedvező arány és csak jövő generációk fogják a szociáliszmus nivelláló hatását érezni; de amig a társadalom üstjében a jövő életitála forr, addig hallani véljük a kor íntelmét, amely szől szegényhezgazdaghoz egyaránt: »takaríts!« Es boldogok akik a kor szózatát halják és követik.

Az életnek legnagyobb bölcsessége szől belőle hozánk.

De mi még messze mögötte vagyunk más kultur-államoknak ezen intelem kellő megértésében; mutatja és szomoruan igazolja ezt az alacsony arányszám, amely hazánkban az életbiztosítás terjedtségét jelzi. Pedig az egyszerű takarításnak éppen az életbiztosítás útján kell megtörténnie, mert hiszen kiszámíthatatlan a sors szeszélye és soha sem tudhatjuk, hogy megengedtetik-e értünk a következő napot. De mit takaríthatunk, ha nem áll rendelkezésünkre hosszú idő a takarításhoz? Mig az életbiztosítás intézményének éppen abban rejlik áldásos és üdvös volta, hogy előre is tudjuk: mennyi a takarított összeg, akár félnek suhint a halál kaszája, akár nem.

Ha van törvénye a nagy számoknak, úgy meg inkább van a fix számoknak törvénye a küzdelmes létben, amely hogy meddig tart, nincs halandó, aki megmondhatná.

A gyászok könyűjét ugyan nem, de a nyomorok sok ezer könyűjét száritaná fel, ha az életbiztosítás intézménye napjainkban terjedtebb volna nálunk magyaroknál. Pedig még mindig ott tartunk, hogy ügynökök ezrei mozgositatnak az üzletszerzés czéljából és ezeknek valóságos demosthenesi eloquenciát, ördögös praktikát kell kifejteniök, hogy aranylag szerény eredményt érjenek el; de menyivel nagyobb azoknak száma, a kik az életbiztosítás lényegét megérteni nem akarják, azt fel nem fogják, jóllehet egy évet sem bírnának felhozni ellene. Es ezekből lesznek a gondolt aggok az ember-ésak kegyelemmorzsáira utall nyomorgók, a proletáriatus szőlő.

Volt idő, amikor sovinizmusunk nem engedte, hogy eljünk biztosítás malasztjával; mikor a külföldnek kellett volna juttathunk pénzünket nem lévén akkor még magyar intézet, amelyhez szívesen fordulhattunk volna. Ma azon

ban másként áll a dolog, Van magyar alkotás, magyar vezetésű honi intézetünk nem egy.

Előttünk fekszik egy fiatal intézet tájékoztatója, a »Nemzeti Baleset biztosító részvénytársaságé«, amely intézet már nem egy babért szerzett magának hasznos közgazdasági ténykedésével. Menten ósdi, avult eszméktől sok újat alkotott már eddig is a balesetbiztosítás terén, míg legújabbban az életbiztosítás véve fel üzletkörébe, el tudta hagyni azt az ösvényt, melyen már úkapáink járunk és teremtetni újat, érd kóst és vonzót, a nagyközönségre nézve pedig szokatlan előnyöst.

Nem kívánjuk jelen cikkünk keretében bőven ismertetni mind azt a jeles kombinációt, a melyeket a »Nemzeti« életbiztosítási prospektusa tartalmaz; de kiemeljük azt az eddig egyedül álló módozatot, a mely szerint a »Nemzeti« minden évben, kir. közjegyző jelenlétében, egy bizonyos (a prostektusban közelebbről meghatározott) tanúsított összegei, legyenek ezek bármily nagyságúak, azonnal kifizetésre kerülnek.

Elképzelhető, hogy milyen előnyt nyújt a »Nemzeti« ezen módozattal biztosító feleink, akik közül évenként többben abban, a bizonyára őket nagyon megörvendeztető és anyagiilag is súlyosan latba eső előnyben részesülnek, hogy a biztosított tőkét, amely után haláláig vagy egy két évtizeden át díjat kellett volna fizetniök, kézre kapják esetleg már egy-két díjrészlet fizetése után is.

Szerencsés idea volt a »Nemzeti« vezetésétől ezt a biztosítási módozatot kiokoskodni; de méltóan sorakoznak ehhez a többi táblázatok is, melyek közül csupán azt emlíjük itt fel, amely szerint lehetővé teszi a »Nemzeti« hogy oly egyének akik csak évek múltán juthatnak dussabb keresethez, előre is nagyobb tőkét biztosíthassanak oly módon, hogy öt éven át csak a díj felét fizetik. Lát-szik ebből is, hogy finom érzelme van a »Nemzetinek« a gyakorlati élet igényei iránt, és így a balesetbiztosítás terén szerzett baberaiboz hozzá fogja jogosan tűzheti azokat, amelyeket az életbiztosítás terén szerezni legjobb uton van.

Nyilttér.

Selyem damaszt

75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes **Henneberg-selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát-fogyasztóknak postabér és vámmentesen** valamint házhoz szállítva, — **mintákat pedig postafordultával** küldenek, **Henneberg G. selyemgyárai** (cs. és k. udvari szállító) **Zürichben.** Magyar levelezés. Svajczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Köszönetnyilvánítás.

Alólirott egyesület tagjai kedves köteleességünknek ismerjük, hogy mind azoknak, kik az okt. 6-án megtartott gyászünnepélyen becses megjelenésükkel ünnepélyünk jelentőségét emelni sziveskedtek, e helyen is kifejezzük hazafias köszönetünket. Különös hálával tartozunk főtisztelendő **Lászlóffy László** apát-plébanos urnak a megtartott miseért, az állami főreáliskolának, tüzoltó egyesületnek és **Schulz Leonhard** urnak a díszes katalak felállításáért.

Hazafiai tisztelettel

Versecz, 1899. október 7-én.

A verseczi 1848 49. évi honvéd hadastyan egyesület.

Dr. Dezső Gyula

fogorvos

Székház-utcza a Herzog:féle gyógyszer-tár atellenében

rendel: délelőtt 9—12.

délután 2—6.

Vásár-hirdetmény.

A verseczi »Lukács« nagy vásár f. é. október 27., 28., 29. és 30-án fog megtartatni.

Marhát csak nappal és pedig reggeli 6 órától este 6 óráig szabad és miután október 26-án heti vásár van, a marha felhajtása már 26-án megengedtetik.

Bodó,
rendőrkapitány.

9347. szám. — 1899.

Hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy Versecz városi, kórházi, nyugdíj-, szegény- árvaház- valamint a városi központi villamos telep 1900. évi üzempenztárának a városi törvényhatósági bizottság f. évi szeptember hó 30-án és folytatólag október hó 2-án tartott közgyűlésében tárgyalta és megállapított 1900 évi költségvetése a vonatkozó közgyűlési határozattal együtt f. évi október hó 4-étől kezdve 15 napon át vagyis folyó évi október hó 18-áig bezárólag a városi számvevőségél a szokott hivatalos órák alatt közbetkintés végett kitétetik, jogában állván az 1886 évi XXI. t. cz. 8. §-a értelmében minden adózónak a fenntartott idő alatt az idézett közgyűlési határozat elleni felebbezését a vár. tanácsnál írásban beadni.

Verseczen, 1899. évi október hó 2-án

Polgármester szabadságon:

Weifert Károly, főjegyző.

Mariazelli
Gyomorcsseppek

nagyszerűen működik a Gyomor minden betegségénél
egy régi, kipróbált nélkülözhetetlen házi és népgyógyszer

az étvágytalanság, gyomorgyengeség, nehéz lélegzéstétel, savanyu bűfűgés, kolika, gyomorégés, tulságos nyálkaelválasztás, sárgaság, undorhányás, görcsök, és szorulás ellen.

Főfájásánál, a gyomor megterhelésénél (étellel, itallal) gilliszta és májbetegségeknél kipróbált gyógyszer. Ezen fentebbi betegségeknél a **Mariazelli csseppek** évek óta sikerrel használják, melyről sok száz bizonyítvány kezeskedik. Egy üveg ára használati utasítással 40 kr. Duplaüveg, 70 kr. központi raktár

Brady Károly, gyógyszer-tár a Magyar Királyi Kórházban, hoz **Wien, I. Fleischmarkt 1**

Kapható minden gyógyszer-tárban.
Fő raktár: **Török József,** gyógyszer-tár **Budapest** VI. Király-utca 12 sz.

Legnagyobb nyeremény

a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

Az összes 50,000 nyeremény

JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	50000
1	" "	30000
1	" "	20000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
2	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200
3900	" "	170
4900	" "	130
50	" "	100
3900	" "	80
2900	" "	40
50,000	nyer. és jut. összegben	13.160,000

Az ötödik nagy m. kir. osztályosorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általános ismeretes, **óriásiak.**

Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szi ves mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyeket** a tervszerű **eredeti árban** és pedig:

egy egész l. o. eredeti sorsjegyet **6.—**
 » fél » » » **3.—**
 » negyed » » » **1.50**
 » nyolczad » » » **.75**

küldünk szét **utánvétellel**, vagy a **pénz előleges beküldése ellenében.**

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a **magy. kir. kormány ellenőrzése** mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelvényeket** mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. október 15-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

a magy. kir. szab. osztályosorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4 a

Sok és nagy nyereményt fizettünk tisztelt vevőinknek; rövid idő alatt több mint két millió koronát.

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részemre ..... l. oszt. m. kir. szab. osztályosorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... frt. { **utánvételezni kérem** } A nem tetsző törlendő.
 { **postautalvánnyal küldöm** }

Pontos cím

Árverési hirdetmény.

Az alulírott m. kir. erdőgazgatóság ir. és belső versenytárgyalás útján áruba bocsátja a dentai m. kir. erdőgazgatósághoz tartozó, az 121.53 kat. hold térfogatú 190/1. opulencia területen levő majdnem kizárólag 1. évi válneműből álló összes faanyagot továbbá, hogy a mennyiség 4948 forint 90 kr. szóval húsz annyezer kilencszáz negyvennyolc forint 90 kr. kiküldési ár mellett.

Az iven Kint 50 krnyi belső jeggel ellátandó irásbeli zárt ajánlatokban világosan és határozottan kijelendő, hogy ajánlattevő a tárgyalás alapját képező általános és részletes árverési és szerződési feltételeket ismerni és azoknak magát feltétlenül aláveti, és megajánlott vételáráig az ajánlatban számolt összeggel és betéttel is világosan kiirandó és az ajánlatokhoz 625 forint banatpénznel az ár készpénzben, akár elfogadható értékpapírokban, az alulírt erdőgazgatóság hazipénztárával történt letétét igazoló nyugta csatolandó.

Az ügykép kiadott és felszerelt ajánlatok folyó évi október hó 26-ik napjának délelőtti 10 óráig a dentai m. kir. erdőgazgatósághoz tartozó opulencia területén levő erdővel és lakásának jelzéssel ellátott zárt borítékban alulírott erdőgazgatóságnál nyújtandók be. Megjegyeztetik hogy:

- 1). Utóajánlatok el nem fogadt. annak;
- 2). Oly ajánlatok, melyek az ált. általános és különös árverési és szerződési feltételektől eltérő kikötéseket tartalmaznak figyelembe nem vétetni nem fognak.
- 3). az általános és részletes árverési és szerződési feltételek az alulírt erdőgazgatóságnál és a dentai m. kir. erdőgazgatóságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Lugoson, 1899 október hó 5-én.
M. kir. erdőgazgatóság.

október hó 8-án megjelent 41-ik számához.

1) Györgyevics Velimirnak a versenyzői 1467 sz. újkönyvben A. L. 14 sorozat alatt ir. ingatlanokra tett 440 frtos ajánlata reá nézve kötelező az ingatlanok annál vételárért eladatni nem fognak.

2). Árverési kivánok bánatbenzül tartoznak az ingatlan becsárának 10% át vagyis 63 frt 40 kr. 1 frt 10 kr. és 1 frt 80 kr. készpénzben vagy az 1881. t. cz. 42 §-ban jelzett ártóllyammal számított s az 1881. nov. 1-én 3333 sz. a kelt J. M. R. 18 §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kérehez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósig telekkönyvi iródjában és közönségi eljárási iródjában megtekinthetők.

A kir. járásbírósig mint tkvi. hatóságnál Verseczen, 1899. évi augusztus hó 22-én.

Trucza, kir. aljbiró.

JELENTÉS.

Van szerencsém Versecz és vidéke T. Cz. lakosságának tisztelettel je-lenteni, hogy a Residenczia utcában fekvő eddigi

Reiter Jakob

calap- és férfidivatárú üzletet megvettem. Minthogy az átvételnél a gazdag rakatit redukálni kívánjuk ez alkalommal az árúk egy részét különösen olcsó árakon adjuk el, ez tehát egy ritka és előnyös alkalom.

A rakatiron legnagyobb választékban vannak **férfi és gyermek-kalapot** a legjobb gyaraktól: **Pless Vilmos Bécs, Striker Vilmos és Tsa. Bécs, Pichler Antal Grác stb.**

Mindenemű **muftok, karmanlyuk, sapkák, Gazdag rakatir ingek, gallérok, kezelőkötél, Vadász alsó ruhák, zsebkendők, esernyők, és tollkések.**

Kitűnő glacé, tisztí és szövött kesztyúk. Gombok, fésűk, kefék és tollkések.

Az üzlet végleges átvételét annak idejében külön fogunk tudatni. Minél tömegesebb látogatásért esd tisztelettel

Weisz testvérek.

4086. sz. — 1899.

Hivatalos árverési hirdetés.

Verscezen 1899. évi október hó 5., 12., 19. és 26-án, továbbá folyó évi november hó 2., 9., 16., 23. és 30-án mindenkor d. e. 9 órakor a városküz előtt követező tárgyak nyilvános árverésen eladhatók:

1. 300 m. mázsás buza és 306 m. mázsás esőves kukorica 3324 kor. becsértékben.
2. Szolha butorzat 1400 kor. becsértékben.
3. Három darab zongora 375 kor. becsértékben.
4. 10 db. korsi és 5 db. hintó 310 kor. becsértékben.
5. 3 darab tűz. penzszekrény és 5 db. varrógép 280 kor. becsértékben.
6. 12 db. ló, 9 db. disznó és 2 db. tehén 530 kor. becsértékben.
7. 100 db. lócsapka, különféle ruha és horlók 379 kor. becsértékben.

Kelt Verscezen, 1899. szept. hó 27-én.
Farkas, vezető.

10159. sz. — 1899.

Hirdetmény.

Ezennel közzhírné tetelk, hogy mindazok, a kik az 1900. évi újonezalitása mint I-ső, 2-ik, 3-ik korosztálybeliek vannak felhiva, vagyis akik az 1879., 1878. és 1877-ik években szültek, kötelezve vannak a városi katonai ügyosztálynál az összejárási jegyzékbe leendő felvételre véget a nélkül, hogy külön szóbeli vagy írásbeli felszólítást várjanak és tekintet nélkül arra, vajjon verscezi illetőségűek-e vagy sem, legkésőbb november hó végéig személyesen megjelenni, vagy írásban jelenkezni, mert ellen esetben a mulasztás hátrányos következményeit a végtervény 35. § a szerint magunknak tulajdoníthatják.

Verscez város tanácsának 1899. évi szeptember hó 29-én tartott üléséből.

Polgármester szabadságon:
Weifert, főjegyző.

47506 szám — 1899.

Hirdetmény.

Ezennel közzhírné tetelk, hogy az ide honvid — ellenőrzési szemle Verscez városban E. é. október hó 23. és 24. napján a városküz-nél fog megartatni.

Felhívhatók emellett a helyben tartozkodó nem tejlgyes honvidok, — a honvid igazolványi könyvhez mellékelt oktatás 39. pontjában említteték kivételével, — miszerint a fenti kitűzött napokon, mindenkor délelőli 8 órakor pontosan jelenjenek meg, és magukkal az igazolványi könyveiket hozzák, mert a meg nem jelenők, vagy elkésve beérkezők az utolsómlen kötelesek megjelenni, szót felüli, — amennyiben elmaradásukat igazolni nem tudják, — a katonai szabályok szerint meg is fognak büntetve.

Az utószemle E. é. november hó 15-én a városküz Verscezen tartatik meg.

Verscezen, 1899. évi szeptember hó 27-én
Polgármester szabadságon:
Weifert, főjegyző.

9211. szám — 1899.

Hirdetmény.

Ezennel közzhírné tetelk, hogy az ide kö-zös hadseregbeli ellenőrzési szemle Verscez városban E. é. október hó 30., 31. és 22-én a városküz-nél fog megartatni.

Felhívhatók emellett a helyben tartozkodó nem tejlgyes katonák — a katonai igazolványi könyvhez mellékelt oktatás 39. pontjában említteték kivételével — miszerint a fenti kitűzött napokon, mindenkor délelőli 8 órakor pontosan jelenjenek meg, és magukkal az igazolványi könyveiket hozzák, mert a meg nem jelenők, vagy elkésve beérkezők az utolsómlen kötelesek megjelenni s ezen felül — a mennyiben elmaradásukat igazolni nem tudják, — a katonai szabályok szerint meg is fognak büntetve.

Az utószemle E. é. december hó 5., 6., 7-én Temesvárott a Nándor lakányban tartatik meg.

Verscezen, 1899. évi szeptember hó 27-én.
Polgármester szabadságon:
Weifert, főjegyző.

7334 sz. — 1kv 1899

Árverési hirdetés

A verscezi kir. bíróság mint tkvi hatóság közzhírné teszi, hogy a m. kir. államkincstárnak Szalay Ernő varasági lakos elleni végrehajtási ügyében 57 frt. költéség határát, továbbá csatlakozást nyart Klausner Jakab verscezi lakos javára 50 frt és 65 frt tőbe, és jár. kielégítése végzett a m. kir. államkincstárnak jelsz. alatti kérvénye alapján az 1898 évi november hó 8-án megartott árverés ellen Jp. Reznia István verscezi ügyvéd által 9713/98 szám alatt beadott 20 frt 23 frt. 8 frt 7 frt és 16 frt. összesen tehát 74 frt. utóajánlatra folyt az árverést az 1891. LX. t-cz. 187 § a alapján utólag elrendelte.

A fehértémpómi kir. törvényeszek területén fekvő a a Varaszi község 214 sz. tükében írt Szalay Ernő és Teréz továbbá a (6140—6141) (3924—3925) 1518 8390 55 és (9359 9360) hr. sz. ingatlan az 1891. évi LX. t-cz. 156 § a alapján egészen 188 frtban továbbá az ugyanazok névén álló A. II (482—484) b hr és 280 ösz. sz. házbeli nem káros (4838—4884) hr. sz. ingatlanokból Szalay Ernőt megillető 1 g. ed rész 68 frtban továbbá az ugyanazok névén álló A III (482—484) c hr. és az 1476 (8376-4—8377) hr. számú ingatlan a hivatali t-cz. alapján egészen 68 frtban. — továbbá az A + (7909—7910) hr. sz. ingatlan a hivatali t-cz. alapján egészen 6) frtban végül az A + (9279—9283) hr. sz. ingatlanról Szalay Ernőt megillető 1 g. ed rész 140 frtban megállapított kikötési árban 1899 évi december hó 9-ik napján délelőli 9 órakor Varaszi a közösg. előjáróság iradókban megartandó nyilvános árverésen követező feltételek alatt fog eladás alá kerülni n. m.:

1. Dr. Reznia István ügyvédnek A I a ingatlanokra tett 20 frt, az A II a tett 27 frt, az A III a tett 87 frt, az A + a tett 7 frt és 16 frt utóajánlatra nézve követező az ingatlanok annál elsőbbségi vételárát eladatik n. m. fog.
2. Árverészi kívánok bánatpénzzel tartoznak az ingatlanokról 100% át, vagyis 18 frt. 80 kr. 68 frt 10 kr. 6 frt 80 kr. 6 forin és 14 frt közpénzben vagy az 1891 t-cz. 42 §-ában jelzett arólyammal számított az 1891 november 1-én 3533 sz. alatt kelt J. M. R. 8 §-ának k. jeleit óvadékképes értékpapírban a kikötéssel levezetve letenni, vagy az 1891 évi LX t-cz. 170 a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismerőnyit átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos irák. alatt a kir. bíróság tkvi hatóságánál.

Kir. bíróság mint tkvi hatóságánál.
Verscezen, 1899 évi szeptember hó 14-én
Trucza, kir. aljlsz.

A Kirchner-féle könyvnyomda tulajdona s nyomása Verscez.